

I. István Gimnáziumba, amelynek énektanára lett, s később, a zeneiskolák átszervezésekor a XIV. kerületi zeneiskola igazgatójává nevezték ki. A zenekart elmondása szerint akkor indította útjára, amikor Kodály Zoltán közbenjárására visszaállították az ének-zeneoktatást a középiskolákban. Előzőleg ugyanis Kodály állítólag összeszólalkozott egy államtitkárral, aki bosszúból beszüntette ezt a tantárgyat a középiskolákban. Édesapám tanár volt, s talán nem véletlen, hogy én is vonzódtam ehhez a pályához. Meggyőződésem, hogy ha egy karmesternek van pedagógiai érzéke, akkor megy a munka. A baj csak az, hogy ez nagyon ritkán fordul elő. Kovács János például ilyen, de ilyen volt Ferencsik János is – teszi hozzá Záborszky József, majd így folytatja: – Imádta a gyerekeket, és azok

tátott szájjal figyelték, mindent megcsináltak, amit elmagyarázott. Egyszer azt mondta nekem: „Jóska, itt egész más a levegő. A gyerekeknek minden új, de amit megtanulnak, azt jobban csinálják, mint a felnőttek!” Természetesen nem mindenkiből lesz hivatásos zenész, amikor arra kerül a sor, hogy pályát kell választani. – A zenei gimnazisták egy része érettségi után rájön, hogy nem olyan tehetséges, de általában őket felveszik az egyetemekre, mert nálunk az iskolai oktatás is erős. A jó muzsikusként jó feje is kell, hogy legyen – mondja az egykori igazgató, aki szerint megnyugtató, hogy a fiatalok egymással összemérik ügyességüket, és hogy tudnak önkritikát gyakorolni. Záborszky József tevékenységének talán legnagyobb jelentősége abban állt, hogy felismerte az egymásra épülő zenekari isko-

la modelljének kamatoztathatóságát. Itt kiskortól kezdve folyamatosan zenekari környezetben dolgozhatnak a gyerekek, s ha kinövik magukat, átkerülnek az iskolai szimfonikus zenekarba, utána jön a konzervatóriumi zenekar és végül a nagyzenekarok, ahová már a hátuk mögött hatalmas tapasztalattal kerülnek, legalábbis ami a közös munkát illeti.

Amikor arról faggatom, nem voltak-e csalódásai, kudarcai a tanári pályán, a legnagyobb természetességgel vágja rá: – Dehogynem! De az ember ilyenkor alszik egyet, aztán megy tovább. Mindig nagyon szerettem tanítani, nincs is annál nagyobb érzés, mint amikor az ember látja, hogy a gyerek érik, és hagyja magát tanítani – fűzi hozzá mosolyogva.

Bilkei Éva

Befejeződött Szegeden a Mezzo Operaverseny

Nagyszabású gálaesttel zárult a Mezzo Nemzetközi Operaverseny- és Fesztivál a Szegedi Nemzeti Színházban. A megmérettetésen több mint háromszázötvenen indultak, a döntőbe azonban csak tizenkét-en jutottak be.

Az Armel Produkció, együttműködve Európa legrangosabb jazz, komolyzenei és opera-csatornáival, a Mezzo Televízióval, a Szegedi Szabadtéri Játékokkal, a fesztivál rezidens zenekarával és zeneszakmai partnerével, a Pannon Filharmonikusokkal, új fejezetet nyitott az operaversenyek és a fesztiválok sorában azzal a nem titkolt céllal, hogy új és klasszikus művekkel, friss és már ismert tehetségekkel fedezzék fel újra az opera műfaját és színpadi hagyományait.

A verseny minden mozzanatában öt zenés színház működött együtt: a szegedi mellett a New York-i Dicapó Opera Theatre, a gdanski Balti Opera, a német Theater Bremen és a francia Opéra de Rennes. Öt különböző ope-

ra főbb szerepeire hirdették meg a versenyt, majd a döntőbe jutottak az öt városban próbáltak, végül a kész produkciókat szemlélte a nemzetközi zsűri. Az előadásokat a Magyar Televízió segítségével a Mezzo Televízió is sugározta harminckilenc országban. A gálaműsort a Mezzo élőben, a Magyar Televízió felvételről közvetítette.

A zsűri elnöke a világhírű orosz rendező-legenda Anatolij Alekszandrovics Vasziljev volt. A három tagú „felsőházi zsűri” tagja továbbá Marton Éva a világ egyik legkiemelkedőbb drámai szoprán énekesnője és Philip de la Croix, a Mezzo TV igazgatója volt. Az úgynevezett alsóházban három operai igazgató, Michael Capasso (Dicapó Opera – New York), Jerzy Snakowsky (Balti Opera – Gdansk), Alain Surrans (Rennes-i Opera) foglalt helyet.

A hat fős nemzetközi zsűri, a legjobb női előadó díját a horvát Janja Vuleticnek ítélte, aki a lengyel Balti Opera Lukrécia meggyalázása című produkciójában Lukrécia, Collatinus feleségét alakította, Telihay Péter rendezésében.

A legjobb férfi előadó díját az amerikai Adam Diegelnek nyújtották át, aki a Szegedi Nemzeti Színház produkciójában, a né-

met Michael Sturm rendezte Adriana Le Couvreurben Maurizio szerepét énekelte. A produkció a Szegedi Szabadtéri Játékok színpadán kerül bemutatásra és felvételre 2009. augusztus 21-én, majd sugárzásra a Mezzo Televízióban.

Az operaverseny döntője alatt a világ minden tájáról érkeztek szavazatok a két közönségdíjra. A nézők szavazatai alapján a legjobb produkció díját a New York-i Dicapó Opera előadása, az Alföldi Róbert rendezte Salemi boszorkányok kapta, míg Raoul opera címszerepében feltűnt lengyel Marcin Habela érdemelte ki a legjobb előadó közönségdíját. A díjakat a Zsolnay Porcelánmanufaktúra készítette Nagy Márta és Czako Zsolt tervei alapján.

A verseny két győztese felkérést kap egy önálló, válogatásokból álló műsor forgatására, különböző operai szerepekből

A gálán a bejutott, és az elmúlt két hétben a versenyprodukciókban már bemutatkozott énekesek mindannyian felléptek. A koncerten a Pannon Filharmonikusok közreműködésével és Ménesi Gergely vezényletével duettek, tercettek énekeltek népszerű Mozart-, Bizet-, Csajkovszkij- és Puccini-operákból. *(zkr)*